

lægge på et andet sygehus. Også i andre tilfælde kan mødrehjælpsinstitutionen godkende, at indgrebet foretages på et andet sygehus, såfremt særlige hensyn til kvinden taler derfor.

§ 4. Udgifterne i anledning af svangerskabsafbrydelse afholdes efter de gældende regler for almindelig sygdomsbehandling.

§ 5. Der kan af staten ydes kommuner eller private foreninger eller organisationer, som påtager sig organiseringen og driften af et oplysningsarbejde over for befolkningen om seksualhygiejne, refusion af udgifterne herved.

Stk. 2. Udgifterne ved ydelsen af de i stk. 1 nævnte statstilskud afholdes ved bevilling på de årlige finanslove.

§ 6. Svangerskabsforebyggende midler må kun forhandles, såfremt de er godkendt af sundhedsstyrelsen. Godkendelsen kan bl. a. betinges af, at midlerne kun forhandles fra apoteker eller udsalgssteder, der er godkendt af embedslægen efter forhandling med politiet.

Stk. 2. Erhvervsmæssig undersøgelse af urinprøver med henblik på påvisning af svangerskab må kun foretages af læger og apotekere samt af personer, som sundhedsstyrelsen autoriserer hertil.

§ 7. En læge, der afbryder en andens svangerskab i strid med § 3, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 2. Den, som uden at være læge afbryder en andens svangerskab, straffes med fængsel indtil 4 år, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på den, der bistår ved den pågældendes virksomhed.

Stk. 4. Overtrædelse af bestemmelserne i § 6 eller af vilkår, der er fastsat for godkendelse efter § 6, stk. 1, straffes med bøde.

§ 8. Den, som til andre end sygehuse sælger genstande eller stoffer, der må antages at være bestemt til afbrydelse af svangerskab, eller i øvrigt mod vederlag stiller sådanne genstande til rådighed, straffes med bøde, hæfte eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år.

§ 9. Overtrædelser, der begås af uagtsomhed, straffes ikke efter denne lov.

§ 10. Loven træder i kraft ved stadfæstelsen.

Stk. 2. Lov nr. 120 af 24. marts 1970 om svangerskabsafbrydelse m. v. ophæves.

Stk. 3. § 6 a i lov nr. 200 af 8. juni 1966, som ændret ved lov nr. 120 af 24. marts 1970, ophæves.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget svarer indholdsmæssigt stort set til de forslag til lov om ændring af den tidligere gældende lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m.v., som fremsattes af medlemmer af socialistisk folkeparti i 1966-67, 1967-68, 1968-69 og 1969-70. I folketingsåret 1969-70 fremsattes forslaget den 16. oktober 1969 (till. A. sp. 699) og kom til 1. behandling den 6. november 1969 (forhandlingerne sp. 1001). Samme dato (6. november 1969) fremsatte justitsministeren forslag til lov om svangerskabsafbrydelse m. v. (till. A. sp. 1085), som kom til 1. behandling den 21. november (forhandlingerne

sp. 1438). Begge forslagene henvistes til behandling i et udvalg, som den 5. marts 1970 afgav betænkning over det af justitsministeren fremsatte lovforslag (till. B. sp. 554). Et mindretal stillede i betænkningen et ændringsforslag, som stort set svarede til det af SF fremsatte lovforslag. Ændringsforslaget forkastedes ved 2. behandling, der fandt sted den 11. marts 1970 (forhandlingerne sp. 4133). Justitsministerens lovforslag vedtoges med enkelte ændringer ved 3. behandling den 18. marts 1970 (forhandlingerne sp. 4418), jfr. nu lov nr. 120 af 24. marts 1970 om svangerskabsafbrydelse m. v.

Af hensyn til systematikken i den gældende lov